

Veniți cîntăți,veniți strigați
(Psalmul 97)

Veniți cîntăți,veniți strigați,
Căci Domnu-mpărătește,frați.
Vrăjmașii fug,se risipesc,
La glasul Tatălui Ceresc.
Căci Domnul e încoranjat
Cu nori de slavă neîncetă.
Cu ape e acoperit
Locașul slavei strălucit.

'Naintea Lui sînt mari furtuni,
Un foc aprins cu mulți cărbuni.
Și tunete ce strălucesc
În mîna Tatălui Ceresc.
Înfricoșat e Dumnezeu,
E mai presus de nori,de vînt,
Înfricoșat e glasul său
Și sus în cer și pe pămînt.

Pe tron de har și măreții,
El este Domn din veșnicii.
Judecător adevărat
Căci El pe toate le-a creat.
'Naintea Lui cu plecăciuni,
Se-nchină sfînti-n rugăciuni.
Cu mulțumiri,cu proslăviri,
A Domnului cerești ostiri.

Isus Desăvîrșitul Miel,
El stă la dreapta lîngă El.
Preot în veac,Mijlocitor,
Pentru al Său iubit popor.
Și Duhul Sfînt cu mari suspini,
Cu mijlociri El vine iar.
Voi frați,surori,iubiți creștini,
Noi sîntem mîntuiti prin har.

De-aceea haideți să cîntăm,
Cu-acei din cer să ne unim.
'Naintea Domnului să stăm
Și zi și noapte să-L slăvim.
Cu glas de tunet și de cînt
Să-L preamărim prin Duhul Sfînt.
Așa ca apele în nor,
Să cînte-al Domnului popor.

Amin